

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 8 § i lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015 ändras. Enligt förslaget stryks bestämmelserna om att säkerhet kan krävas för att säkerställa betalningen av skatt för vilken uppskov beviljats vid beskattningen av en investerare som har bosatt sig i någon annan stat än Finland. Dessutom föreskrivs att ränta inte ska tas ut på obetald skatt. I de fall där en skattskyldig har bosatt sig i någon annan stat än Finland ska enligt

förslaget preskriptionstiden för skatt som ska debiteras börja löpa vid ingången av det år som följer på det år när det uppskov som den skattskyldiga beviljats för betalning av skatten löper ut. Ändringarna är en följd av Europeiska kommissionens anmärkningar i samband med behandlingen av notifieringen om det finländska systemet.

Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015.

MOTIVERING

1 Nuläge**1.1 Skattelättnadslagen**

Riksdagen antog den 19 december 2012 lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015 (993/2012), nedan *skattelättnadslagen*. Lagen har stadfästes den 28 december 2012, men den har ännu inte satts i kraft.

I skattelättnadslagen föreskrivs det om skattelättnad som beviljas enskilda personer, *investerare*, som investerar nytt aktiekapital i ett litet onoterat aktiebolag. Enligt 3 § i skattelättnadslagen får en investerare på vissa villkor från sin kapitalinkomst dra av ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp av aktiekapital som han eller hon investerat i ett målbolag. Eftersom det inte är fråga om en slutlig skattelättnad, ska det belopp som motsvarar avdraget räknas som inkomst för investeraren i enlighet med vad som bestäms i 8 § i skattelättnadslagen.

Det belopp som vid beskattningen dras av från kapitalinkomsten räknas som inkomst för investeraren under de år då han eller hon överlåter de aktier som utgör grund för avdraget. Inkomstföringen sker enligt huvudregeln i 8 § 1 mom. i skattelättnadslagen när — aktier som utgör grund för avdraget överläts,
— den skattskyldiges innehav av aktier upphör på något annat sätt,
— investeraren får i 4 § avsett bestämmande inflytande i bolaget, eller
— målbolaget upphör att bedriva näringsverksamhet som avses i 6 §.

Enligt 8 § 2 mom. i skattelättnadslagen räknas avdraget som inkomst för investeraren också när bolagets medel under de tre följande skatteåren delas ut genom andra betalningar än utifrån vinstutdelning till andra aktieägare än tidigare delägare som motsvarar investerare enligt denna lag.

Enligt 8 § 3 mom. i skattelättnadslagen ska det belopp som dragits av från kapitalinkomsten räknas som inkomst för en investerare också då investeraren anses ha bosatt sig i någon annan stat än Finland innan han eller hon har överlåtit aktierna eller avdraget av

andra orsaker har räknats som inkomst för honom eller henne. Det belopp som dras av från kapitalinkomsten räknas som inkomst för det år då investeraren senast har varit bosatt i Finland. Om investeraren har bosatt sig i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, beviljar Skatteförvaltningen på ansökan uppskov med betalningen av den skatt som debiterats utifrån inkomsten tills investeraren överlåter aktierna eller anses ha bosatt sig i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

1.2 Säkerställande av betalningen av skatt vid betalningsarrangemang

Enligt 8 § 3 mom. i skattelättnadslagen kan säkerhet krävas och ränta på skatten tas ut till följd av uppskov som beviljats för debiterad skatt på inkomst grundad på sådant skatteavdrag som vid beskattningen räknats som inkomst för en investerare som har bosatt sig i någon annan stat än Finland. På förfarandet tillämpas vad som föreskrivs om betalningsarrangemang i fråga om skatter någon annanstans i lag.

1.3 Preskription av skattefordringar

Bestämmelser om indrivning av offentliga fordringar finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Enligt 20 § i den lagen preskriberas en offentlig fordran fem år efter ingången av året efter det år då den påfördes eller debiterades, och i annat fall vid ingången av året efter det år då fordran förföll till betalning.

Enligt 21 § i samma lag får en preskriberad offentlig fordran inte drivas in. Preskriptionen hindrar dock inte att betalning tas ur sådan egendom tillhörande gäldenären som utgör pant för fordran eller som utmätts.

1.4 Notifiering om skattelättnad till kommissionen och kommissionens beslut

Finland lämnade den 12 september 2012 en förhandsnotifiering, SA.35401 (2012/PN), om skattelättnadslagen till kommissionen.

Under förhandsnotifieringsförfarandet fäste kommissionen uppmärksamhet vid de två sista meningarna i 8 § 3 mom. i skattelättnadslagen, enligt vilka säkerhet kan krävas och ränta tas ut på skatten för att säkerställa betalningen av inkomstskatt som debiterats enligt skattelättnadslagen, när en investerare anses ha bosatt sig i en annan stat än Finland. Enligt kommissionens uppfattning får en sådan ekonomisk belastning inte påföras en person som flyttar från en medlemsstat till en annan.

Finland lämnade en officiell anmälan om statligt stöd i fråga om skattelättnadslagen den 1 februari 2013. Enligt den information som lämnades om systemet i anmälan om statligt stöd kommer en investerare som har bosatt sig i någon annan stat än Finland inte att utsättas för de ovannämnda påföljderna.

Kommissionen meddelade sitt beslut C(2013) 1265 final den 1 mars 2013. I beslutet konstaterar kommissionen att stödet stämmer överens med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Enligt kommissionen uppfyller åtgärden de förutsättningar som fastställts i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd som beviljas små och medelstora företag i syfte att främja riskkapitalinvesteringar. Därför anser kommissionen att åtgärden med stöd av artikel 107.3 c i EUF-fördraget lämpar sig för den inre marknaden.

2 Bedömning av nuläget och föreslagna ändringar

2.1 Regleringsalternativ

När en investerare som vid beskattningen beviljats ett extra skatteavdrag enligt skattelättnadslagen har bosatt sig i någon annan stat än Finland, ska detta avdrag för att säkerställa Finlands beskattningsrätt kunna räknas som inkomst för investeraren. Utifrån EU-domstolens dom i målen C-9/02, Lasteyrie de Saillant, och C-470/04 N är det uppenbart att en inkomstföring som görs enbart på den grund att investeraren har bosatt sig i någon annan stat än Finland är en orimlig inskränkning av medborgarnas etableringsrätt enligt artikel 49 i EUF-fördraget. Därför ska

en investerare som har bosatt sig i någon annan stat än Finland i fråga om inkomstföring vid beskattningen behandlas på samma sätt som en investerare som är bosatt i Finland. Detta innebär att ett avdrag enligt skattelättnadslagen som gjorts vid beskattningen av en investerare som har bosatt sig i någon annan stat än Finland på samma grunder som vid beskattningen av en investerare som är bosatt i Finland ska räknas som inkomst, när skattebetalningsskyldighet nästa gång uppkommer.

När investeraren upphör att vara allmänt skattskyldig i Finland kan ett avdrag som tidigare gjorts vid beskattningen räknas som denna persons skattepliktiga inkomst i Finland först det år när de allmänna villkoren i 8 § 1 eller 2 mom. i skattelättnadslagen blir tillämpliga. I praktiken innebär detta att skatebeloppet vid beskattningen av en person som beskattas någon annanstans skulle beräknas och skatten debiteras på samma sätt som om personen fortfarande vore bosatt och skattskyldig i Finland.

I enlighet med artikel 21 i de skatteavtal som Finland ingått i syfte att undvika dubbelbeskattning anses ett belopp som utifrån avdraget enligt skattelättnadslagen senare räknas som inkomst vara sådan "annan inkomst" som enbart den stat där den skattskyldiga är bosatt har rätt att beskatta. Finland har således utifrån tolkningen av skatteavtalen inte rätt att beskatta sådan inkomst. Finland har inte beskattningsrätt ens i det fallet att hemviststaten, med stöd av sin egen skattelagstiftning, inte skulle betrakta skattelättnaden som en inkomst som återförs till beskattning. I dessa fall skulle ett avdrag som räknas som inkomst förbli obeskattat i sin helhet och avdragets karaktär av uppskottsbelopp som återförs till beskattning skulle gå förlorad och bli en slutlig förmån.

Det är här fråga om att den beskattningsbara inkomsten vid beskattningen i Finland har minskats genom ett extra avdrag som för investerare bosatta i Finland alltid återförs till beskattning som inkomst. En situation där skatteavdraget för en investerare förblir obeskattat när investeraren har bosatt sig i någon annan stat än Finland motsvarar inte de grundläggande principerna för skattelättnaden enligt vilka avdraget återförs till inkomsten.

En alternativ modell för att säkerställa att Finlands beskattningsrätt tillgodoses är att det belopp som dras av vid beskattningen räknas som inkomst för investeraren under det sista skatteår då han eller hon fortfarande är allmänt skattskyldig i Finland. För en skatt som debiterats ska betalningstid då beviljas till den tidpunkt när motsvarande belopp enligt 8 § 1 eller 2 mom. i skattelättnadslagen skulle räknas som skattepliktig inkomst vid beskattningen av en investerare som är bosatt i Finland.

I Sverige har Finansdepartementet utarbetat ett förslag till proposition om investeraravdrag daterat den 15 oktober 2012, men det har ännu inte överlämnats till Sveriges riksdag. I förslaget föreslås det att en liknande lösning, som dessutom inbegriper årligt beviljande av betalningstid, ska tillämpas när en investerare som beviljats ett investeraravdrag som räknas som inkomst upphör att vara skattskyldig i Sverige.

Kravet att en investerare årligen ska lämna in en ansökan om tilläggstid för betalningstiden kan med tanke på unionsrätten inte anses vara oskäligt betungande för investeraren. Det är inte fråga om en motsvarande ekonomisk belastning som när investeraren uppmannas ställa egendom som säkerhet för betalning av skatten. Bedömt ur ett helhetsperspektiv är arrangemanget fördelaktigt för investeraren. Ett arrangemang som gäller betalningstiden skulle dock bidra till att säkerställa tillgången till information för myndigheterna i Finland i en situation där det föreligger en grundad rätt till beskattning av inkomst, men där uppskov har beviljats för betalning av skatten.

2.2 Betalningsarrangemang och ansökan om betalningstid

I 8 § 3 mom. i skattelättnadslagen föreskrivs det att säkerhet kan krävas för säkerställande av betalningen av skatt, om en investerare har bosatt sig i någon annan stat än Finland. På förfarandet tillämpas enligt momentet vad som bestäms om betalningsarrangemang i fråga om skatter någon annanstans i lag. Till paragrafen fogas enligt förslaget en bestämmelse om att det som föreskrivs om

betalningsarrangemang i lagen om skatteuppbörd (609/2005) ska tillämpas i sådana fall av flyttning till utlandet som avses i 8 § 3 mom. i skattelättnadslagen. I samband med betalningsarrangemang ska det dock inte vara möjligt att kräva säkerhet för säkerställande av betalningen av skatt eller att ta ut ränta på obetald skatt. Skatteförvaltningen åläggs att på ansökan bevilja en skattskyldig uppskov med betalningen av skatt för ett år åt gången fram till dess att den skattskyldiga har bosatt sig i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller tills de övriga villkoren i 8 § för att ett belopp som dragits av vid beskattningen ska räknas som inkomst uppfylls. Kravet på årlig ansökan om förlängning av betalningstiden säkerställer den information som Skatteförvaltningen behöver om omständigheter som påverkar skattskyldigheten för en investerare som bosatt sig i någon annan stat än Finland. Samtidigt preciseras bestämmelsens hänvisning till de fall som avses i 1 och 2 mom. enligt vilka avdrag räknas som inkomst.

För att säkerställa betalningen av skatt som debiterats ska det enligt förslaget inte krävas att investeraren som säkerhet ställer egendom ur vilken betalning av en skattefordran kan tas också efter preskriptionstiden på fem år enligt 20 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Eftersom säkerhet inte kan krävas av en investerare som inte längre omfattas av beskattningsrätten i Finland, kan tillämpningen av bestämmelsen leda till att en skatteskuld hinner bli preskriberad och möjligheten att driva in skatten gå förlorad redan innan den uppskjutna betalningsskyldigheten ens har inträtt. Till 8 § i skattelättnadslagen föreslås ett nytt 4 mom. bli fogat till vilket bestämmelserna om betalningsarrangemang i 3 mom. överförs. På förfarandet ska det som bestäms om betalningsarrangemang i fråga om skatter någon annanstans i lag tillämpas. Till lagen fogas en bestämmelse enligt vilken preskriptionstiden på fem år för en skattefordran på en investerare som har bosatt sig i någon annan stat än Finland med avvikelse från huvudregeln börjar löpa först vid den tidpunkt när det uppskov som beviljats för betalningen av skatt löper ut.

3 Propositionens konsekvenser

Propositionen har inga betydande administrativa eller statsfinansiella konsekvenser.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtanden om propositionen har begärts av justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, Skatteförvaltningen, Finlands Näringsliv rf och Centralhandelskammaren.

5 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid samma tidpunkt som skattelättnadslagen, som ska sättas i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av 8 § i lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015 (993/2012) 8 § 3 mom. och
fogas till 8 § ett nytt 4 mom. som följer:

8 §

När avdraget räknas som inkomst

Om en investerare enligt finsk lagstiftning eller ett avtal om undvikande av dubbelbeskattning anses ha bosatt sig i någon annan stat än Finland innan han eller hon har överlåtit aktierna eller det belopp som dragits av från kapitalinkomsten har räknats som inkomst för investeraren, ska det belopp som dragits av från kapitalinkomsten räknas som inkomst för det skatteår då investeraren senast varit bosatt i Finland.

Om en investerare anses ha bosatt sig i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, beviljar Skatteförvaltningen på ansökan för ett år åt gången uppskov med betalningen av skatt som debiterats. Betalningstid beviljas högst till den tidpunkt då avdraget räknas som inkomst för

investeraren med stöd av 1 eller 2 mom. eller då han eller hon anses ha bosatt sig i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. På indrivning av skatt och på betalningsarrangemang för betalning av skatt tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (609/2005) och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, dock så att betalningstid ska beviljas utan att säkerhet krävs och utan att ränta tas ut. Med avvikelse från vad som bestäms i 20 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) preskriberas en skatt som debiterats med stöd av 3 mom. fem år efter ingången av året efter det år då den sista betalningstid som beviljats för betalning av skatten utgår.

Denna lag träder i kraft samma dag som lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015 (993/2012).

Helsingfors den 28 mars 2013

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av 8 § i lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015
(993/2012) 8 § 3 mom. och
fogas till 8 § ett nytt 4 mom. som följer:

*Gällande lydelse
Stadfästad lydelse 993/2012*

Föreslagen lydelse

8 §

8 §

När avdraget räknas som inkomst

När avdraget räknas som inkomst

Om en investerare enligt finsk lagstiftning eller ett avtal om undvikande av dubbelbeskattning anses ha bosatt sig i någon annan stat än Finland innan han eller hon har överlåtit aktierna eller det belopp som dragits av från kapitalinkomsten har räknats som inkomst för investeraren, ska det belopp som dragits av från kapitalinkomsten räknas som inkomst för det skatteår då investeraren senast varit bosatt i Finland. *Om en investerare anses ha bosatt sig i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, Skatteförvaltningen beviljar på ansökan uppskov med betalningen av skatt tills investeraren överlåter aktierna eller kan anses ha bosatt sig i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. För säkerställande av betalningen av skatt kan krävas säkerhet. På förfarandet tillämpas vad som bestäms om betalningsarrangemang annanstans i lagen.*

Om en investerare enligt finsk lagstiftning eller ett avtal om undvikande av dubbelbeskattning anses ha bosatt sig i någon annan stat än Finland innan han eller hon har överlåtit aktierna eller det belopp som dragits av från kapitalinkomsten har räknats som inkomst för investeraren, ska det belopp som dragits av från kapitalinkomsten räknas som inkomst för det skatteår då investeraren senast varit bosatt i Finland.

Om en investerare anses ha bosatt sig i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, beviljar Skatteförvaltningen på ansökan för ett år åt gången uppskov med betalningen av skatt som debiterats. Betalningstid beviljas högst till den tidpunkt då avdraget räknas som inkomst för investeraren med stöd av 1 eller 2 mom. eller

då han eller hon anses ha bosatt sig i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. På indrivning av skatt och på betalningsarrangemang för betalning av skatt tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (609/2005) och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, dock så att betalningstid ska beviljas utan att säkerhet krävs och utan att ränta tas ut. Med avvikelse från vad som bestäms i 20 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) preskriberas en skatt som debiterats med stöd av 3 mom. fem år efter ingången av året efter det år då den sista betalningstid som beviljats för betalning av skatten utgår.

Denna lag träder i kraft samma dag som lagen om skattelättnad för investeringsverksamhet skatteåren 2013—2015 (993/2012).
